

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 57 0 Ps 056404 15 Rev
Banja Luka, 29.11.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Darka Osmića kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Jadranke Stanišić, članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca H. d.o.o. I.I., Ul. ..., koga zastupa punomoćnik Lj.D., advokat iz B., protiv tužene Opština I.D. koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, sjedište zamjenika u Banjaluci, radi duga, odlučujući o reviziji tužioca i reviziji tužene protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 056404 15 Pž 2 od 11.09.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 29.11.2016. godine, donio je

PRESUDU

Revizija tužioca se odbija.

Revizija tužene se usvaja, preinačava se presuda Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 056404 15 Pž 2 od 11.09.2015. godine i sudi:

Žalba tužene se uvažava i presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 056404 14 Ps 2 od 25.02.2015. godine preinačava tako što se tužbeni zahtjev tužioca u cjelosti odbija.

Obavezuje se tužilac da tuženoj na ime troškova cijelog postupka plati iznos od 8.870,50 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 056404 14 Ps 2 od 25.02.2015. godine obavezana je tužena da na ime duga isplati tužiocu iznos od 262.132,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.12.2008. godine pa do isplate, uz naknadu troškova postupka u iznosu od 26.655,00 KM.

Dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na potraživanje zakonske zatezne kamate preko dosuđenog iznosa, odbijen je kao neosnovan.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 056404 15 Pž 2 od 11.09.2015. godine, žalba tužene je djelimično uvažena, preinačena presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 056404 14 Ps 2 od 25.02.2015. godine tako što je tužbeni zahtjev djelimično usvojen i tužena Opština I.D. obavezana da tužiocu H. d.o.o. I.I. isplati iznos od 79.509,54 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.12.2008. godine pa do isplate, te da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 8.053,94 KM, sve u roku od 30 dana.

Tužbeni zahtjev tužioca kao i zahtjev za naknadu troškova postupka preko dosuđenih iznosa je odbijen kao neosnovan.

Tužilac je obavezan da tuženoj na ime troškova žalbenog postupka isplati iznos od 3.076,62 KM, u roku od 30 dana.

Blagovremenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac u odbijajućem dijelu odluke o tužbenom zahtjevu, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači tako da se žalba tužene odbije i potvrdi presuda prvostepenog suda.

Blagovremenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužena u dijelu kojim je tužbeni zahtjev djelimično usvojen, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači tako da se zahtjev tužioca odbije u cjelosti.

Odgovori na revizije nisu podneseni.

Revizija tužioca nije osnovana.

Revizija tužene je osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da mu tužena na ime izvedenih radova na izgradnji vodovoda S.-P. plati iznos od 262.132,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i da mu nadoknadi troškove postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio: da su tužilac, kao izvođač i tužena kao investitor zaključili ugovor br. 01-370-1367/07 od 20.12.2007. godine, čiji predmet je izvođenje radova na izgradnji vodovoda S.-P. u ukupnoj dužini od 10.900 metara, na osnovu tendera objavljenog u „Službenim novinama BiH“ 12.11.2007. godine; da je ugovorena cijena radova u iznosu od 270.125,40 KM, s tim da se tužena obavezala uplatiti avans u iznosu od 50.000,00 KM za nabavku repromaterijala; da rok za izvođenje radova iznosi 120 dana od dana uvođenja u posao (član 6. ugovora); da je tužilac kao izvođač radova zaključio ugovor br. 02-4267 od 25.11.2007. godine sa JP „Šume RS“, ŠG O. iz D., kao naručiocem radova, a predmet ugovora je izvođenje radova na izgradnji pomenutog vodovoda, s tim da je vrijednost ugovorenih radova 200.000,00 KM, koji iznos je tužiocu isplaćen; da su tužilac i tužena zaključili aneks ugovora o izgradnji dana 15.07.2008. godine, kojim je konstatovano da se umjesto šestobarskih cijevi postave desetobarske cijevi, što je dovelo do promjene cijene u iznosu od 39.872,20 KM; da se prilikom izvođenja radova na iskopu rova pokazalo da se radi o zemljištu IV do VI kategorije, a ne III kategorije (kako je to bilo predviđeno tenderskom dokumentacijom), što je izvođaču otežalo izvođenje radova i uvećalo troškove, zbog čega su se investitor i izvođač usaglasili da cijena iskopa zemljišta na cjelokupnoj dužini iskopa rova za predmetni vodovod iznosi 25,00 KM/m³ uvećano za PDV, što su konstatovali u zapisniku od 07.08.2008. godine o dogovorenoj cijeni za iskop rova za postavljanje cijevi na izgradnji vodovoda S.-P. u Opštini I.D., koji je potpisan od strane investitora i izvođača, te nadzornog organa za izvođenje predmetnih radova; da je dana 20.10.2008. godine Komisija za tehnički prijem objekta konstatovala da su radovi izvedeni i predložila da se izvedeni radovi prime i izda upotrebna dozvola za novoizgrađenu mrežu; da je tužilac tuženoj dostavio okončanu situaciju broj 45/08 gdje je konstatovana ukupna vrijednost izvršenih radova u iznosu od 563.339,30 KM, a da je ostalo za isplatu 253.339,30 KM; da okončana situacija nije potpisana od strane nadzornog organa; da

je građevinski dnevnik potpisan od strane rukovodioca radova i nadzornog organa i da je u dnevniku zabilježeno da je nakon zajedničkog obilaska terena sa izvođačem predložena cijena iskopa materijala IV do VI kategorije 25,00 KM/m³; da je vještak građevinske struke M.S. u nalazu i mišljenju konstatovao da je količina iskopa 11.919,80 m³, planiranje dna rova 11.031,75 m³, zatrpavanje pijeskom 1.304,80 m³ i zatrpavanje rova 9.417,41 m³, te da vrijednost izvedenih radova iznosi 648.075,68 KM; da je tužena tužiocu isplatila iznos od 110.000,00 KM, kao i po zaključenom vansudskom poravnanju još iznos od 75.486,86 KM, a „Šume RS“ iznos od 200.000,00 KM.

Kod takvog stanja činjenica prvostepeni sud nalazi da je tužilac kao izvođač radova izvršio ugovorene radove izgradnje vodovoda S.-P. u ukupnoj dužini od 10.900 m, da zapisnik od 07.08.2008. godine koji su potpisali ovlašteni predstavnici ugovarača ima karakter ugovora, odnosno aneksa ugovora, budući da su se stranke usaglasile o izmjeni predmeta ugovora u pismenoj formi, da je tužena platila dio cijene za izvršene radove, te je primjenom odredbe člana 633. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj: 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Službeni glasnik RS“ broj: 17/93, 3/96, 39/03, 74/04, dalje: ZOO), obavezao tuženu da isplati razliku cijene za izvedene radove u iznosu od 262.132,00 KM.

Na dosuđeni iznos glavnog duga primjenom odredbe člana 277. u vezi sa članom 324. ZOO tužiocu je dosuđena i zakonska zatezna kamata počev od dana 20.12.2008. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate.

Drugostepeni sud je odlučujući o žalbi tužene protiv prvostepene presude, nakon rasprave održane dana 11.09.2015. godine donio presudu kojom je žalbu tužene djelimično uvažio i prvostepenu presudu preinačio tako što je tužbeni zahtjev tužioca djelimično usvojio i tuženu obavezao da tužiocu isplati iznos do 79.509,54 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.12.2008. godine do isplate i da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 8.053,94 KM, dok je tužbeni zahtjev tužioca preko dosuđenog iznosa odbio.

U razlozima svoje odluke drugostepeni sud je naveo da su tužilac i tužena odstupili od ugovorene cijene zaključenjem aneksa ugovora i na ime ugovorenih radova predvidjeli dodatni iznos od 39.872,20 KM, a da je u toku radova došlo i do promijenjenih okolnosti koje su izazvale otežano izvođenje radova jer se ispostavilo da se radi o zemljištu IV-VI kategorije, što je konstatovano u zapisniku od 07.08.2008. godine koji je potpisan od ovlaštenih predstavnika investitora, izvođača i nadzornog organa, kojim su se stranke saglasile da cijena iskopa zemljišta na cjelokupnoj dužini rova iznosi 25 KM/m³, uvećano za PDV, što predstavlja pismenu suglasnost naručioca za odstupanje od ugovorenih radova u smislu odredbe člana 633. ZOO, na način da tužilac izvrši iskop kanala šire i dublje u odnosu na projektovane dimenzije i to na teret tužene. Nalazi da je prvostepeni sud pravilno prihvatio nalaz vještaka građevinske struke M.S.a u kome je navedeno da je dužina kanala trase vodovoda 10.900 metara, kako je i ugovoreno, a da je vještak dimenzije širine i dubine iskopa utvrdio na osnovu podataka iz građevinskog dnevnika koji je na svim stranicama potpisan od strane izvođača radova i nadzornog organa koga je tužena imenovala i utvrdio da količina izvedenih radova iznosi 648.075,68 KM.

Polazeći od toga da u smislu odredbe člana 11. stav 4. tačka d) Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 49/04, 19/05, 52/05, 8/06, 24/06, 70/06, 12/09, 60/10 i 87/13, u daljem tekstu: ZJN BiH) vrijednost dodatnih radova ne može preći 50% od vrijednosti glavnog ugovora, nalazi da je ugovorena cijena radova određena u iznosu od 309.997,60 KM (270.275,40 KM po glavnom ugovoru + 39.872,20 KM po aneksu ugovora), a da je tužilac dokazao da je izvršio dodatne neophodne radove koji nisu uključeni u prvobitno zaključen ugovor u vrijednosti od 154.998,80 KM (50% od vrijednosti ugovorene cijene), te da mu na ime izvedenih radova pripada ukupno iznos od 464.996,40 KM. Budući da je tužena na ime izvršenih radova uplatila iznos 385.486,86 KM (od čega 200.000,00 KM JP „Šume“ RS, a tužena 185.486,86 KM), obavezao je tuženu na plaćanje razlike duga u iznosu od 79.509,54 KM, pozivom na odredbu člana 630. ZOO.

Odluke nižestepenih sudova nisu pravilne.

Proizilazi da je zaključenju predmetnog ugovora za izvođenje radova na izgradnji vodovoda S.-P. prethodio postupak javnih nabavki, obzirom da je ZJN BiH propisana obaveza tužene kao ugovornog organa da prije zaključenja ugovora provede postupak javne nabavke u skladu sa odredbama tog zakona. Radi se o specifičnom postupku dodjele ugovora, propisanom zakonom, koji obavezuje ugovorni organ da ugovor ponudi kvalifikovanom ponuđaču koji je dostavio najbolju ocjenjenu prihvatljivu ponudu, te da sa tim ponuđačem zaključi ugovor u skladu sa ZOO (član 39. stav 1. ZJN BiH). Iz tog razloga, ZJN BiH obavezuje ugovarače da obligacione odnose u pogledu onoga što je ovim zakonom određeno, ne mogu urediti na drugačiji način, što se odnosi i na eventualne izmjene ugovora, koje su moguće izuzetno, na način i pod uslovima koje taj zakon predviđa.

Lice koje je u postupku javne nabavke izabrano za najpovoljnijeg ponuđača, postaje ugovorna strana sa kojom ugovorni organ zaključuje ugovor čiji predmet je određen tenderskom dokumentacijom, a ugovorena cijena određena je iznosom koji je naveden u prihvaćenoj najuspješnijoj ponudi, pa se cijena, kao i uslovi utvrđeni u tenderskoj dokumentaciji, ugovorom ne mogu mijenjati (član 39. stav 3. ZJN BiH).

Predmetni ugovor predstavlja ugovor o građenju, koji je, saglasno odredbi člana 630. ZOO, zaključen dana 20.12.2007. godine, u pismenom obliku i sadrži bitne elemente: cijenu koju plaća naručilac (ukupno ugovorena cijena u iznosu od 270.275,40 KM), rok u kome je izvođač dužan da izvrši svoju ugovornu obavezu završetka objekta (120 dana) i predmet obaveze izvođača radova (da izvede sve radove na izgradnji vodovoda prema obostrano potpisanom predračunu radova koji je sastavni dio tog ugovora). Uz ugovor nije dostavljen predračun radova niti obavještenje o tenderu na osnovu koga je zaključen ugovor.

Nakon što je tužilac uveden u posao 03.06.2008. godine, stranke su dana 15.07.2008. godine zaključile aneks ugovora, kojim je konstatovano da je potrebno umjesto šestobarskih cijevi (koje su bile predviđene tenderskom dokumentacijom) postaviti desetobarske cijevi (koje su predviđene projektnom dokumentacijom), što je dovelo do povećanja cijene za iznos od 39.872,20 KM. Tužena ne spori da je ovaj aneks ugovora sporazum za izvođenje dodatnih radova i da je u obavezi da, pored ugovorene cijene iz osnovnog ugovora, tužiocu treba da plati i iznos naveden u aneksu ugovora.

U toku postupka tužilac je kao izvođač radova dana 25.12.2007. godine zaključio još jedan ugovor za izvođenje radova na izgradnji pomenutog vodovoda sa JP Š. RS, ŠG O. iz D. (za koga navodi da je suinvestitor), za vrijednost ugovorenih radova od 200.000,00 KM, koji iznos je tužiocu isplaćen i uračunat u ukupan iznos koji tužena treba da plati za izvedene radove.

Već na početku izvođenja radova nadzorni organ je konstatovao da je došlo do problema kod izvođenja radova jer se ispostavilo da se radi o zemljištu IV-VI kategorije, a ne III kategorije kako je bilo predviđeno tenderskom dokumentacijom, što otežava rad tužioca i uvećava troškove, te su se stranke saglasile da cijena iskopa zemljišta na cijeloj dužini rova iznosi 25 KM/m³, uvećano za PDV, o čemu je sačinjen zapisnik 07.08.2008. godine, potpisan od strane predstavnika ugovornih strana. Među strankama je sporno da li ovaj zapisnik predstavlja suglasnost tužene za izvođenje radova koji nisu ugovoreni, odnosno ugovor o izvođenju dodatnih radova, za koje bi tužena bila u obavezi izvršiti plaćanje.

Nadzorni organ je odbio da potpiše okončanu situaciju koju je dostavio tužilac u kojoj je ukupna vrijednost izvršenih radova 563.339,30 KM, koja obuhvata zemljane radove iskazane na bazi cijene iskopa 25 KM/m³, a po količinama iz građevinskog dnevnika, koji su potpisali rukovodilac radova tužioca i nadzorni organ. Prema tim podacima vještak građevinske struke sačinio je nalaz o količini ukupno izvedenih radova u iznosu od 648.075,68 KM.

O vrsti i specifikaciji pojedinih radova koje je tužilac trebao da izvede po osnovnom ugovoru nema podataka u spisu, obzirom da nije dostavljen predračun radova koji je sastavni dio ugovora, niti tenderska dokumentacija, pa se o tome jedino može zaključiti na osnovu navoda stranaka i stavki iz okončane situacije, prema kojoj je tužilac u realizaciji ugovora obavio radove: pripremne (obilježavanje i iskolčenje projektovane trase), zemljane (iskop rova na ugovorenoj dužini 10.900 m), betonske, zidarske, momtažne i završne radove. Na poziciji „zemljani radovi“ stavljen je primjedba u pogledu širine i dubine rova, u smislu da je prema Elaboratu snimanja vodovodne mreže širina rova 0,6 m, a dubina 1 m, dok je tužilac u okončanoj situaciji naveo da je izvršio iskop rova prosječne širine 0,80 m i dužine 1,10 m. Prema tome, iskop rova određene širine i dubine bio je predviđen kao obaveza tužioca već u osnovnom ugovoru. Nadzorni organ D.V., koji je bio uključen i u izradu projektne dokumentacije, je na raspravi pred drugostepenim sudom naveo da je projektnom dokumentacijom bilo predviđeno da se radi o zemljištu III i IV kategorije i širini rova 0,60 m, a tenderskom dokumentacijom predviđena je III kategorija zemljišta.

U slučaju kada je u ugovoru za izvođenje radova određena ukupna cijena u jednom iznosu (ukupno ugovorena cijena), ona se ne obračunava prema stvarno obavljenim radovima i ne obuhvata vrijednost nepredviđenih i naknadnih radova (član 635. ZOO). U osnovnom ugovoru obavezao se tužilac obaviti sve radove iz predračuna za ukupno ugovorenu cijenu, a tužena da će tu cijenu platiti nakon što radovi budu izvedeni. S obzirom da je odredbom člana 39. stav 3. ZJN BiH propisano da se cijena (kao i uslovi utvrđeni u tenderskoj dokumentaciji) ugovorom ne može mijenjati, radi se o fiksnoj ukupno ugovorenoj cijeni, pa izvođač radova nema pravo na posebnu naknadu jer će se za sve izvedene radove naplatiti iz ukupno ugovorene cijene.

ZJN BiH dopušta da izuzetno, pod uslovima koji su navedeni tim zakonom, može doći do zaključenja ugovora i za izvođenje radova koji nisu uključeni u prvobitno razmatrani projekat, odnosno u zaključeni ugovor (član 11. stav 4. tačka d) 1.).

Prema odredbi člana 11. stav 4. tačka d) 1. ZJN BiH, da bi se zaključio ugovor o dodatnim radovima, potrebno je da dodatni radovi nisu uključeni u osnovni ugovor, odnosno razmatrani u projektu; da su usljed nepredviđenih okolnosti dodatni radovi postali neophodni za izvršenje radova u osnovnom ugovoru; da se dodatni radovi ne mogu tehnički ili ekonomski odvojiti od glavnog ugovora bez većih nepogodnosti za ugovorni organ; da se za dodatne radove ugovor može zaključiti jedino sa dobavljačem kome je dodijeljen glavni ugovor i da ukupna vrijednost ugovora za dodatne radove ne može prijeći 50% vrijednosti glavnog ugovora. Zaključenje ugovora za dodatne radove u tom slučaju ugovorni organ može izuzetno dodijeliti putem pregovaračkog postupka, bez objavljivanja obavještenja o javnoj nabavci.

U konkretnom slučaju, po ocjeni ovog suda, revizija tužene osnovano ukazuje da je pogrešan zaključak drugostepenog suda da zapisnik stranaka o izvođenju radova od 07.08.2008. godine, predstavlja saglasnost tužene kao naručioca za odstupanje od ugovorenih radova (član 633. ZOO), odnosno ugovor za izvođenje dodatnih radova u smislu odredbe člana 11. stav 4. tačka d) 1. ZJN BiH. Naime, tim zapisnikom stranke su konstatovale da je promjena kategorije zemljišta izvođaču znatno otežala izvođenje radova i uvećala troškove istih, te su usaglasili cijenu iskopa na cjelokupnoj dužini vodovoda, a ne obavljanje dodatnih radova.

Čak i pod pretpostavkom da je različita kategorizacija zemljišta u odnosu na projektom i tenderom predviđenu, zahtjevala da tužilac vrši iskop rova većih dimenzija od projektovanih i ugovorenih i da je to rezultiralo količinom iskopa konstatovanom u građevinskom dnevniku, o tome nije postignuta saglasnost u zapisniku od 07.08.2008. godine, jer u istom nije navedeno da su se ugovarači saglasili da tužilac izvede radove iskopa rova kojima se mijenja ugovorena širina i dubina rova, niti je navedena vrsta, količina i vrijednost radova koje bi tužilac trebao obaviti.

Imajući navedeno u vidu, po ocjeni ovog suda, nisu ispunjeni uslovi da bi se smatralo da zapisnik od 07.08.2008. godine predstavlja ugovor o dodatnim radovima, kakav ima u vidu odredba člana 11. stav 4. tačka d) 1. ZJN BiH, jer u istom nema saglasnosti stranaka o predmetu obaveze tužioca o izvođenju određenih dodatnih radova, odnosno o tome koji su to dodatni radovi neophodni i nepredviđeni a nisu uključeni u osnovni ugovor, niti je navedena (pa tako ni usaglašena) vrsta i količina tih radova, vrijednost dodatnih radova, koja mora biti izražena u takvom ugovoru, obzirom da ukupna vrijednost ugovora o izvođenju dodatnih radova ne može preći 50% vrijednosti glavnog ugovora.

Iz istih razloga taj zapisnik nema ni karakter saglasnosti tužene za izvođenje radova koji nisu ugovoreni, a koji odstupaju od projekta (član 633. ZOO). Za ostvarivanje prava izvođača da naplati radove koji odstupaju od projekta bez značaja je što je nadzorni organ ovjerio građevinski dnevnik u kome je navedeno da su radovi izvedeni, jer on vrši radnje koje su u vezi sa građevinskim nadzorom, a nije ovlašten da reguliše imovinske odnose u ime investitora, odnosno naručioca.

Kako je već na samom početku izvođenja radova konstatovano je da se promjena kategorije zemljišta odnosi na cijelu trasu vodovoda, da to otežava rad tužioca

i uvećava troškove, ugovorne strane su mogle ocijeniti u kojoj mjeri ta činjenica utiče na ispunjenje ugovora u cjelini, pa ukoliko se zbog tih okolnosti suštinski mijenja ugovorena obaveza u pogledu predmeta ugovora i cijene tako da ona više ne odgovara onome što je prvobitno ugovoreno, raskinuti ugovor (član 13. stav 1. ugovora), ili ga održati na snazi ukoliko postoji mogućnost da se ugovor ispuni zaključenjem ugovora o izvođenju dodatnih radova u obimu propisanom ZJN BiH.

Tužena kao jedinica lokalne samouprave obavezna je da zaključuje ugovore na način predviđen ZJN BiH, nakon propisane procedure javnih nabavki, a kod takvih ugovora zakonom je propisano da se cijena i predmet ugovora ne mogu mijenjati, osim u izuzetnim slučajevima predviđenim zakonom, za obavljanje dodatnih radova kako je već navedeno. To je izričito propisano odredbom člana 39. stav 3. ZJN BiH, kao prinudnog propisa, pa bi svako ugovaranje koje bi išlo za tim da se bitni elementi ugovora izmjene suprotno zakonskoj zabrani dovelo do ništavosti takvog ugovora u smislu člana 103. stav 1. ZOO.

Zbog toga zapisnikom od 07.08.2008. godine, mada potpisanim od strane ugovarača, ugovorena cijena kao bitan elemenat ugovora o javnim nabavkama nije promjenjena, čak i u slučaju da je namjera stranaka bila da zapisnikom u kome je navedeno da „usaglašavanju“ cijenu iskopa zemljišta žele mijenjati ugovorenu cijenu radova.

Obzirom da između stranaka zapisnikom od 07.08.2008. godine nije došlo do zaključenja ugovora o dodatnom izvođenju radova, niti je to saglasnost tužene za izvođenje radova koji nisu ugovoreni, među strankama važe odredbe osnovnog ugovora, prema kome se tužilac obavezao da izvrši sve ugovorene radove prema predračunu, za ukupnu ugovorenu cijenu 270.125,40 KM za cijeli objekat, uvećanu za iznos od 39.872,20 KM za dodatne radove po aneksu ugovora.

Kod takvog stanja stvari tužena je u obavezi da po predaji objekta ugovoreni iznos cijene od 270.125,40 KM, uvećanu za iznos od 39.872,20 KM plati tužiocu. Nije sporno da je u vezi izgradnje predmetnog vodovoda tužiocu uplaćen iznos od ukupno 385.486,86 KM, pa proizilazi da je tužena ispunila ugovorene obaveze prema tužiocu i da nema obavezu plaćanja radova za koje tužilac nije imao saglasnost tužene, niti ugovor o izvođenju dodatnih radova u skladu sa ZJN BiH.

Iz svih navedenih razloga, revizija tužioca nije osnovana, dok je revizija tužene osnovana u cjelosti, zbog čega je odlučeno kao u izreci ove presude na osnovu odredbe člana 250. stav. 1 ZPP.

Kako je pobijana presuda preinačena, a što je bilo od uticaja na odluku o troškovima parničnog postupka, to je ovaj sud na temelju svojih ovlaštenja iz člana 397. stav 2., a u vezi sa članom 386. stav 2. i 387. stav 1. ZPP, odlučio o troškovima cijelog postupka. Tužbeni zahtjev tužioca odbijen je u cjelosti pa je on u obavezi da tuženoj nadoknadi na ime troškova cijelog postupka iznos od 8.870,50 KM, od čega na ime troškova prvostepenog postupka iznos od 6.662,50 KM (za pristup na održana ročišta: 19.05.2013. godine, 13.05.2013, 05.06.2013, 29.09.2013, 21.10.2014. i 24.11.2014. godine iznos od ukupno 6.000,00 KM, za pristup na ročište odgode 22.02.2011. godine 500,00 KM, uvećano za paušal 25% 162,50 KM) i na ime troškova pristupa na raspravu pred drugostepenim sudom 2.208,00 KM.

Troškovi tužene za sastav odgovora na tužbu nisu dosuđeni jer odgovor na tužbu nije sačinjen od strane zastupnika po zakonu tužene (član 395. stav 1. ZPP), kao što nisu dosuđeni troškovi sastava žalbe i sastava revizije jer u istim ovi troškovi nisu opredjeljeni (član 396. stav 2. ZPP).

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić